

เมื่อนั้น

พ้องพระนารายณ์กล้าอวตาร
ซึ่งพระองค์ผู้ทรงฤทธา
จะขอถวายสัตย์สาบานไว้
แม้ขำมิให้แก่น้อง
ขอให้ศรีศักดิ์พระจักรา

พระยาพาลีใจกล้า

กล้าเกกล้าอันหาทูลไป
มีความกังขาสงสัย
ในใต้เบื้องบาทเจ้าไถกา
เอาไว้รวมห่อองเสนาหา
ผลาญชีวิตข้าอาทร.....

แม้ว่าพี่ต่อดูมัน

ต่อเจ้าผู้ปรึกษาหาญ
ถ้าเลือดขันทันเลือดมเหสี
จงขับพวกพลโยธ

เจ็ดวันไม่คืนราชฐาน

ไปดูที่ธารคีรี
เลือดไหลไหลเดอมานั่นเลือดพี่
ชนคีรีปิดปากถ้าไว้.....

บทกลอน : เรืองรามเกียรติ์

ผู้แต่ง : สิบตกรวิเศษย์อยุธยา สมัยกรุงธนบุรี และ สมัยกรุงรัตนโกสินทร์

พาลี สุครีพ (๑)

วรรณกรรม ลำคำ รามายณา ย่นตจนครา พระนารายณ์ สยาลตั้งขาร
อดตาร เป็นพระราม นามตระการ เพื่อโรมรัน ทศกัณท์ จันอัปรา

กาลครั้งนั้น มีราชัน เมืองสาเกต อาณาเขต ยิ่งใหญ่ ไร้ปัญหา
แต่ไม่มี ไอรศ และธิดา ด้วยไม่มี ศรีภรรยา มาเคียงกาย

จอมบดินทร์ ตัดสินแล้ว เป็นฤาษี สร้างกุฎิ บำเพ็ญตะบะ ณ ป่าใหญ่
นั่งภาวนา ส่องพันปี บารมีเกริกไกร หนวดเคราไม่ สะด้าง คางรุ่งรัง

นกกระลาบ ขยับเครา เข้าทำรัง แสนลุ่มข้ง นั่งนอน ฝนทุกข้ง
วิหคคว่า พระฤาษี มีบาบบัง สึงมานั่ง เตยดตาย เลี้ยตายพันธุ์

เป็นฤษตรีย์ ยิ่งใหญ่ ไร้มเหสี ไร้บุตร ไอรศ หมดทางพ้น
ฤาษีพั่ง ข้างจริง สึงสารพัน สึงก่อการ บุกไฟ โคมฉายลงมา

มนต์พิธ มีผล ดลदानให้ ทบึงไลไล วิไลศรี รัมาหา
สาดโลภี เรียงขาน กาลอัสนา สมนุรา ฤาษี พระโคตม

ยามส่องสุข ส่องสวาท สุตพรรษา เกิดธิดา สวาทะ ลักษณะเลิศล้ำ
ต่างยินดี บริดา ราเวจรมย์ แสนลุ่มล้ำ ในอาศรม พนาลี

สวณพระอินทร์ พระอาทิตย์ คัดแบ่งฤทธิ เพื่อพิชิต ทศกัณท์ ขาญวิธึ
สึงแปลงกาย ฉากเทพ เสพนารี ถ้ายฤทธิ สู้บุตร สุตฤทธิรอน

ศึกครั้งนี้ ใหญ่หลวง บวงเทวา ต่างสรรหา สรรพอาวุธ ยุทธสมร
เพื่อเสริมแรง องคราม นามขจร ร่วมต่อสู้ ยักษ์ร้าย ฝ่ายไพร่

ฝ่ายพระอินทร์ ยินดี พลีพลัง
ร่วมสมสู่ ได้ลูกชาย คือพาลี
เอาศักร่าง นางอัสนา มาคู่ดี
โอรสนี้ ภายลีลียะธ ปราดเปรียวดี

ด้านพระอาทิตย์ คิดอำนวย ชดยนราชน
จึงแฝงกาย ได้เสี้ย เมียฤาษี
เกิดสุครีพ ภายแดง แกร่งกาย
ถูกคนนี้ พระสุริย์ พลีฤทธิ์ไว้

พระโคตม ไม่รู้ ว่าคู่สม แอบพลีกาย ให้ชายขม ใจงมโฉน
หลงเข้าใจ ว่าลูกตน รักลับใจ แลนรักใคร่ ล่องลูกชาย ภายทรงงาม

อบกระทั่ง ครั้งหนึ่ง ถึงคราเดรั
อุ้มสุครีพ ลุงพาลี บุตรีเดินตาม
ฤาษีเฒ่า เอาลูก บุกลำนำ
ลวาทะ หน้างำ ขำหัวใจ

นางตัดพ้อ พ้อว่า นำเอา
ปล่อยลูกตัว เดินเอง คะเนงร้าย
ก็ถูกขู่ อุ้มขูเอาใจใส่
พระฤาษี แคลงใจ ในวาท

ถึงลำนำ ทำจิต อธิษฐาน
จะโยนลูก ทั้งสามคน ต้นวารี
จะทำการ พิสูจน์ ลูกบดดี
หากเป็นลูก เรานี้ ว่ายกลับมา

หากถูกขู่ ผู้ขึ้น ขึ้นฝั่งไกล
ขอสาปให้ กลายเป็นลิง จึงเข้าป่า
ผลเป็นจริง ตั้งลูกสาว กล่าวด่าองมา
พระลีลา ตาสว่าง คั่งแค้นใจ

กลับอาครม บรมนิเวศน์ เขตอนา
อยู่ต่อหน้า ทำทำดี ศรีหทัย
กล่าวด่าว่า อัสนา มารยาธไทย
แต่ลับหลัง ทำจัญไร ใจสามานย์

เมื่ออัสนา รู้ว่า ลวาทะ
จึงสาปให้ ลูกสาว เจ้าตัวการ
ทำเอะอะ มะเทิ่ง เปิดโปงสาร
ยั้งนิงนาน ขาดียะธ เหนี่ยวถินลม

พระฤาษี โคตม ระทมใจ
ทั้งมีขู่ ลูกลาย ใจอาคม
แค้นเหลือหลาย ใยนาง ข้างขั้วสม
ให้อาคม ช่มเหง ลวาทะ

ฅาปัดฅนา เป็นหึน ฅันตัญหา ฅานกามา ฅัฅาราย ฅัฅดฅะ
 นัฅัฅกรรรม ต่ฅนัฅอง ฅ็องราคะ ฅาฅายณะ ฅัฅนใจ ให้ไฅรตฺรฅอง...

พาฬั ฅุฅริพ (๒)

ฅายฅองฅัฅนทาร์ บตึนทาร์ให้ญ ในฅอวรรฅ นัฅกฅงฅาร พาฬั ทัห้หมันหมฅอง
 ฅูกฤาษั ฅาปเป็นลัฅง ฅัฅงขัฅขัฅอง ฅำฅะต่ฅอง ฅงัฅตฅร่า ฅำฅฅูกฅาย

ฅัฅงฅร่าฅเม็ฅง ฅัฅตฅิน ให้พาฬั เป็นฅำฅครฅอง ฅานึ บตึฅเฅตฅาย
 นามพญา กากาต ฅงาต ไพร ฅ่างตัง ให้ นัฅองฅาย เป็นฅูปราย

ฅัฅร้งห้หนัฅ ฅระฅูเมร กัฅตฅนฅ็ฅยง ฅาฅพลำเพลัฅยง ฅัมฅริน ฅากตึนฅขนาด
 ฅูปราย ฅุฅริพ ฅัฅบตึงฅกัฅต ฅัฅองฅูเมร ฅัมพาด ฅงาตฅรณึน

ฅวามตึตึน เป็นฅริ ฅระฅัฅว ฅึนฅมฅว ให้ร่างว้ต ฅริฅฅมฅิน
 ฅอบมึงฅวัญ นานดาราน ฅุพาพึน ฅอมบตึนทาร์ ฅากพาฬั ฅัฅายไป

พระนารายณ์ ทำงว่า อย่างกระนั้น
หญิงกับชาย ทรายฉาบ อย่างวางใจ

อาจมีการ ล่องละเมิด เพลิมเพริด ได้
อาจเสียวหาย คล้ายปลาด่าง ข้างเคียงแหมด

พาลีได้ ถวายสัตย์ ปฏิญาณ
องตาดด้วย ศรีนารายณ์ ไม่คดขาดแคลลัด

หากต้องฆ่า ผิดสัตย์ญา ศรีทธาแฝด
ให้ต้องแกว ภายปราณ มั่นสัตย์ญา

แต่สุดท้าย พาลี อดิตระกูล
ไม่น่าสง สตรีพิ ตามสัตย์ญา

จนยโงภาศ ยึดเทวี เป็นคู่ชา
นี้แหละหนา ตัวยหา กามารมณ

ฝ่ายสุครีพ น้องชาย ทำใจได้
เรือ่งความรัก หักสลาท ปราศปรารมณ

ต้องดองใจ รักพี่ชาย หทัยสม
รักไม่สม ใจตรอมตรม สมใจน้องชาย

กาลต่อมา ภูเขา ไกรลาศทรุด
พระศิวะ พระราชทาน นางคราญใจใส

มีจอมยุทธ์ ทศกัณฐ์ ดันตรงได้
คือมณโฑ อรทัย ไปองกา

จอมยุทธ์ พามณโฑ นมโตข้างเดียว
กษัตริย์พาลี ขี้ว่าหยาม ข้ามหัวฆ่า

เหาะลดเสียด เลี้ยวขีดขิน ถิ่นสิงป่า
โถมถลา ล่าทศกัณฐ์ หัวงชิงนาง

ทั้งพาลี ทศกัณฐ์ พันพันตุ
ผลสุดท้าย ฝ่ายพาลี ทวีพลัง

ต่างสุดสู้ สุดชิวา บานฟ้าคลั่ง
จึงได้นาง ครอบครอง จนทำองโต

ทศกัณฐ์ เสียตาย มเหสี
ทำโฉน ได้คืน นางมณโฑ

ถูกพาลี ใจไป เสียใจอ๊กโง
จำเวยไกรราบโคดม อบรมพาลี

พระอาจารย์ ขอทั้งที พาลีจ่ายอม
การกมี ในทำอง ลูกของพาลี

ประนีประนอม คินนาง ไปทั้งที
พระฤาษี จึงผ่ากรรม กั้นเด็กไว้

ใจทำองแพะ เป็นคู่ เลี้ยงดูเด็ก
ตั้งนามว่า องคต หมัดจดกระไร

ตั้งแต่เล็ก จนโต โคดมฝึกให้
ยามเติบโตใหญ่ ใจกล้าหาญ ทหารพระราม

มีกระบี่อันธพาล ขานทรรพี พล่าชีวิตี พ่อเเอง ไม่เกรงขาม
 เขี้ยวทำทนาย เทวดา พ้าเขตคาม แล็ดดามปาม ข้ามเวหา ทำศิระ
 พระอิศวร บอกรให้ ไปทำพาลี เกิดต่อตี ประจันบาน ขึ้นเอะอะ
 ต่างต่อสู้อู๋ ดูตชีวิตี ไม่มีละ ไม่รู้แพ้ รู้ชนะ ณะเต็มแรง
 พาลีอุบาย ทำคถวาย ไปในถ้ำ ต้อยเข็ลความ ่อองไฉ แม่ไร้แสง
 ทรรพี ตอบทันใด ได้ทุกแห่ง มีดหรือแจ้ง ภางบาง ข้างปะไร
 ตั้งดูศรีพ เผ่าประตู่ ดูเล็อดตนเอง ถ่าเล็อดของ ตอพี สีจางใส
 องเออาห็น ปิดปากถ่า คำแน่นไฉ บ้องกันฝ่าย ทรรพี สีอออกมา
 การต่อสู้อู๋ รู้กัน เพียงลของฝ่าย พลดูตทำย คถวายตาย เล็อดไหลบ่า
 สีเข้มขัน ถันหลั่ง ตั้งธารา เทวดา ฤลของชัย ให้ฝนพรา
 เล็อดสีขัน ของถวาย กลายเป็นไฉ ดูศรีพหลง เข้าใจ พักายคว่า
 กลิ้งศิลา ก้อนใหญ่ ไฉปากถ่า เป็นไปตาม คำสั่ง ของพาลี

พาลีหลง เข้าใจ น่องขางคิดฆ่า จึงดำง่า เสียหาย ไส้หนองหนี
ออก ไปจาก ขัดขิน ลั่นกัณฑ์ ต่อแต่นี้ ขาดกัน ล้มพันธ์มลาย

สุริยพ แสนเสียดใจ จำใจหลบ ได้มาพบ หนุมาน ปละอบขวัญให้
ชักชวนมา สวามีภักดี ลักษณะรามให้ เป็นทหาร เกரியง ไกร ไส้ทศกัณฐ์

พระรามช่วย สุริยพ ปราบพาลี ไขศรีศรี ยิงพาลี เพียงผิวง่าน
เจียดผิวงาย ภายหลังนัม พันลาบาน แต่พาลี ขาดทหาร ขอล้นตาย

พาลีตาย ไปเกิด เป็นเทพบุตร ได้พิสูจน์ ความภักดี ที่พาลีให้
ช่วยพระราม ปราบยักษา ขี้ฉวมลาย วิศวกรรม นำชัย สุริยพพาลี

ผู้ประพันธ์ : สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

พาลี สุริยพ (๑)

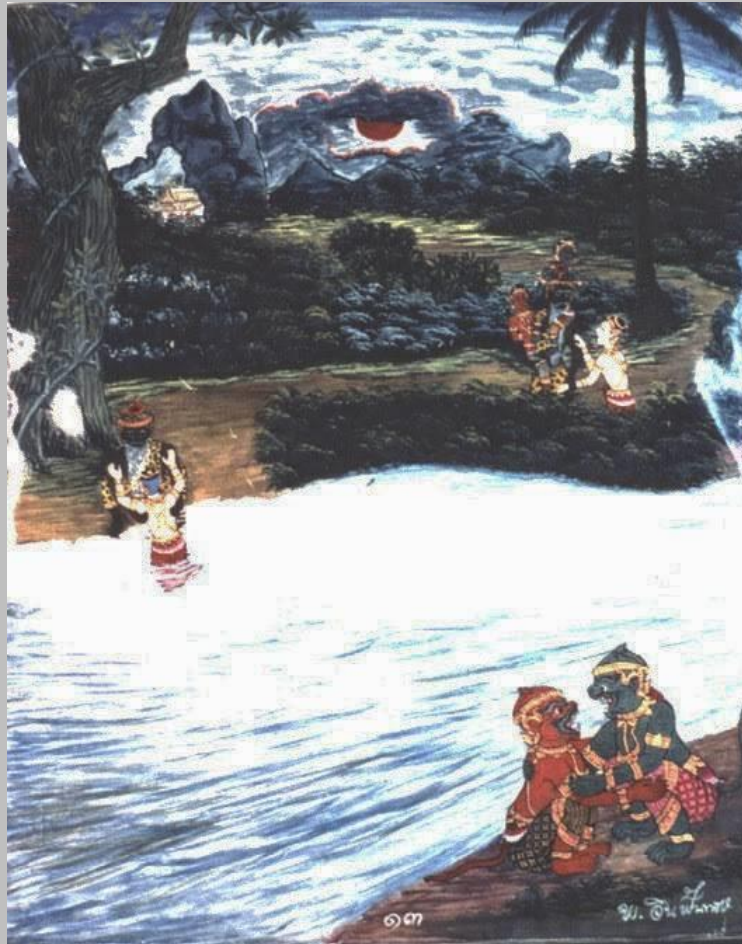
อันสุริยพ และพาลี สองพี่น้อง เป็นกษัตริย์ปกครอง เมืองขัดขิน
มีมารดา ชื่อกาลอัฉนา ยุพาพิน สองบดินทร์ เป็นน้ำ ของหนุมาน

มีพี่สาว ร่อมมารดา ชื่อสวาทะ ที่บิดา คือพระฤาษี โคดมท่าน
สวาทะ คือมารดา ของหนุมาน ถูกสาปนาน ยืนขาเดียว เหนียวอกหินกลม

สามพี่น้อง ต่างพ่อ ก็สามคน ด้วยแม่ตน เจ้าผู้ให้ ขายสุ้ม
ให้พระอินทร์ พระอาทิตย์ ขัดเขยวม อกโคดม ฤาษีผู้ คู่สาม

วันหนึ่งเกิด ทวาดระแวง คลางแคลงใจ จึงโยนลูก ลงน้ำ ไป ให้รู้แน่
แล้วเสียดาย ติตหนึ่ง ว่าจริงแท้ ใครเป็นแม่ เป็นพ่อ ของอริชฐาน..

แม่ทั้งสาม ใครถูกตน อะคนไหน ขอให้อาย กลับมา หาดูท่าน
ถ้าคนใด เป็นลูกพี่ ลมคู่กัน ขอคนนั้น ลงอายน้ำ ข้ามฝั่งไป

คำอริชฐาน ของฤๅษี มีอีกสิ่ง
พาสีสุครีพ ว่ายไม่ถึง ฝั่งฝั่งไกล

สอนสอนหาหะ ลูกสาว เจ้าเหนือยศ
ความลับจึง เฉลย เผยความจริง

กาลอันมา แม่ไม่พิน คนมีบาป
เป็นหญิงชั่ว มีอภัย ทำได้ใจ

ให้ลูกพี่ กลายเป็นสิ่ง โหดจริงไหม
คำสาปให้ สุดท้าย กลายเป็นสิ่ง

ว่ายกลับมา พระฤๅษี ดีใจยิ่ง
เกิดขงขิง พ่อแม่ลูก ผูกคั่นใจ

สามีสาป ให้เป็นหิน สิ้นลงด้วย
นางเสียดใจ ดำหนิว่า ต้าธิดา

เอาหะลูก ลูกแม่ดำ อกตัณญ
ลูกาบให้ ยินภาเดียร เบลิยอในป่า

ว่าไม่รู้ คุณแม่ แอ่นักหนา
ไปจนกว่า จะมิลูก พูกสายใย

พาลี สุครีพ (๓)

ฝ่ายพระอินทร์ เห็นเหตุการณ์ สวรรค์นัก
ตั้งองเดินป่า ห้อยโหน ทโมนไพร

สิงอุกรัก ตั้งองเร่ร่อน จะนอนโหน
จึงสร้างเม็อง ชัดชินให้ เข้าไปครอง

พาลีได้ สถาปนา เป็นกษัตริย์
มีฝูงลิง มากมาย ใต้ปกครอง

สุครีพเป็น มหาอุปราชา ขาดิษยอง
ตั้งองพิน้อง ฝึกอาคม บ่มวิชา

เฝ้าฝึกฝน ให้มี ฤทธิพิฆาต
ระแวงตา พระนารายณ์ อดดาม

ให้เกรงกลัว เดียรชกษ ทหารกล้า
จะได้ช่วย องศรัธา ปราบล่าทศกัณฐ์

พาลี สุครีพ (๔)

เรื่อรงวางของ สุครีพพาลี มีกายกอง
ความสามารถ มีมาก ยากประมาณ

สุครีพพ้อง นั้นกาย ฉายแดงฉาน
ไหวพริบนั่น กิติเลิศ เจิดปัญญา

เป็นลิงที่ กตัญญู รุ้บุญคุณ
รักภักดี พิชาย ร้อมมารดา

รักเดียรคุณ พลพรรค เป็นนักหนา
ใจกว้างกว่า ผู้ใด ในบุรี

ลูกพิชาย เข้าใจผิด คิด ไปว่า
จึงตัดพี ตัดน้อง หมองฤดี

สุครีพจะ ยึดอำนาจ ร้ายกาจนี้
ไล่หนที ขับให้ ไปจากเม็อง

สุครีพตั้งอง จำพราก วิชาไกล
จึงพา ไป ทหารราม อร่ามเรื่อ

บอกเล่า ให้ หนุ่ฆาน หลานรู้เรื่อ
ได้อยู่เม็อง ไหวโยโต อโยธยา

เป็นลิงที่ มีคุณธรรม นำชีวิต
จึงได้เป็น ทหารเอก องศรัธา

อิทธิฤทธิ์ มีพร้อม ย่อมพินฬา
ช่วยนำพา กองทัพ สู้กับทศกัณฐ์

สุริยพระรับ ราชการ ทหารกล้า
เพื่อยึดครอง ชัดชิน ถิ่นตั้งกองการ

แะพระราช ให้ไปฆ่า พาตีท่าน
ได้ทหาร กำลั้งพล มากล้นกอง

พระรามได้ ต่อด่า ถ้าจะกล้า
ความสามารถ มากมาย ไข้ประล่อง

พาตีเล่า เก่งกาจ ขาดิษยของ
ทำไมนี่ของ ต่อด่า ไปฆ่า ฆ่าเสียตาย

สุริยพลึง บอกเล่า ทำความว่า
ตามคำสั่งที่ให้กับ พระนารายณ์

พาตีไม่ รักษา คำสาบานไว้
จึงไม่ถวาย ต่อด่ามัจฉา ต่อด่าพระราม

พาตีนั้น แม่เสียใจ ไม่ได้อยู่
รักสักดีศรี ตายดีกว่า แม่พระราม

ไม่ได้ช่วย บราบศัตรู อดสูล่า
จะพยายาม ช่วยให้พ้น คำสาบาน

เมื่อไม่ทำ ตามที่ ทรงชี้หน้า
พลันได้เห็น เป็นนารายณ์ ๖ อดตาร

พระรามเจ้า แผลงศรีที่ พาตีท่าน
แล้วไม่มาน พาตีวาย ตายจากไป

ก่อนพาตี ดับดิน ตายสิ้นชีพ
เป็นที่มา "พาตีสถอนน้อง" ต่อด่าอย่างไร

เรียกสุริย มาสถอนสิ่ง ครั้งสุดท้าย
ให้เจ้าชาย รักไว้ใจ มอบให้งาน

ยังฝากเมียของ ชัดชิน ถิ่นถาวร
ให้สุริย รับผิดชอบ ไปจัดการ

บ่อนแค้นอน หากไม่ ไปสืบสวน
ต่อจากนั้น พาตีได้ ตายจากพลัน

หลังจากตาย พาตีได้ ไปกำเนิด
ไปทำลาย พิธีขบถกบิลพัท ของทศกัณฐ์

ได้ไปเกิด เป็นเทพบุตรไฟน บนสวรรค์
สุริยพจน์ เป็นบดินทร์ ชัดชินนคร

ผู้ประพันธ์ : ๑๑พร สุวรรณาปากแพรก

www.shutterstock.com

copyright:prasisit chansarekorn

จะกล่าวถึงซึ่งดั่งละครเอก เป็นลูกของพระอินทร์ทรงฤทธิ์	ที่โตนแล็กเป็นฉนวนโดยฤๅษี ชื่อพาลีมีฤทธิ์ประสิทธิวิชัย
เป็นลูกของนางกาลอัจนา พระอินทร์มาเป็นคู่ด้วยลูกใจ	เมื่อฤๅษีอยู่มาไม่สงสัย มีลูกกายสีเสียดให้เลี้ยงดู
มีน้องชายชื่อสุคริพคนละพ่อ เป็นลูกชายพระอาทิตย์ได้เชิดชู	กายสีแดงโอบล้อมหน้าออกดู มาเป็นคู่กับนางกาลอัจนา
พระฤๅษีโคตรรักตั้งบุตร แล้วได้ยื่นคำเฆาะจากนกกา	พมพักดูลูกตนไม่กังขา ให้ชายหน้าแล็กให้เป็นฉนวน
พระบิดาพาลีคือพระอินทร์ ให้พาลีครอบครองพระนคร	ได้สร้างเมืองขีดขินตั้งสิขร แสนดูโง่โง่ไม่สร้อยดูดีมา
พาลีนั้นมีลูกคือองคต ขมพพานลูกบุญธรรมได้เลี้ยงมา	เกิดกำหนดกับมณโฑเสนา เฝ้าปกครองนคราอยู่จำนาน
จนมีเรือทรงพาหุ สุคริพตั้งองคตให้ขึ้นฉนวน	เข้าใจผิดดัดไมตรีเข้าหักหาญ ไปพึ่งโพธิสมภารองค์นารายณ์

ทหารเอกมีฝีมือของพระราม
มีพลังต่อสู้ด้วยกายใจ

ศึกสงครามสู้รบเก่งไหน
พร้อมทั้งไหวพริบตีมีปัญญา

มีอาเพศวันหนึ่งรามสู้
เกิดสงครามต่อสู้โหดดา

แย่งมณีเม็ดจรัสของเมขลา
อรชุนทรงฤทธิ์ท้าวต่อสู้กัน

รามสู้รบเก่งกล้าและสามารถ
เขาพระศูเมรุเอียงลงมาเล่นลาบไล้

จับอรชุนแล้วพาตให้เอาสับ
ต่อสู้ด้วยกันให้พินคินตั้งเดิม

ทั้งพาลีและสุคริพสองพี่น้อง
พระอิศวรรบอบรางวัลที่ต่อสู้เดิม

ชื่อเอียงก้องทำได้ให้อีกheim
เป็นตรีเพชรผลของเฉลิมแก่พาลี

แล้วมอบนางดาราใส่ผอบ
พร้อมลาบานไม้ข่อยเกี่ยวกับเทวี

ฝากสุคริพนำมอบนางโฉมศรี
หากผิดพิชเอให้ตายด้วยศรราม

แต่สุดท่ายพาลีหนีไม้พ่น ประพடுத்தนเหลออ ไหลไม่เกรงขาม
เอานางดารารเป็นเมียเกิดเป็นความ สุดท่ายตั้งองค์พระรามถวายชีวา

ก่อนสิ้นชีพตั้งตายตั้งโดยศรีศิลป์ สำนักมิตหมดสิ้นให้โทษหา
เรียกพาลีและองค์ทไกลเข้ามา ก่อนจากลาสิ้นน้องตั้งองค์หลักธรรม

คำพาลีสิ้นน้องได้สืบสาน ปฏิบัติการงานไม่เกรงขาม
ตั้งชี้อตรงมั่งงั้นพยายาม บ่องเขตคามตั้งโดยรักและภักดี

ผู้ประพันธ์ : อัญชลี ณ เที่ยงใหม่

รามเกียรติ์ ไร้องราถ กล่าวไว้นี้
พอตั้งเขบ เรียงถ้อย เป็นร้อยกรอง

ถึงสุริย...พาลี...ที่เกี่ยวของ
ตามครรลอง...นอกใจ...ที่ตั้งใจ

อันสุริย...พาลี...เป็นพี่น้อง
ว่าฝ่ายพ่อ นั้นแล้ว เขาคือใคร

เกิดร่วมท้อง มารดา น่าสงสัย
เป็นผู้ใด..ให้กำเนิด..เกิดชีวิต

กาล อนาคต..ปกปิด..คิดไม่ซื่อ
นามโคทม ขัดผูกพัน อันสามมี

ว่าทั้งสองคือ บุตรา พระฤาษี
ทั้งทั้งที่...เป็นลูกพี่...สมสู่กัน

พระฤาษี รู้เรื่อง สุดเคืองโกรธ
กลายเป็นสิง เสรีธรรม โดยจับปล้น

สิงสงโทษ ลาบสุริย พาลีนั้น
ทุกข้มหันต์ แทบม้วย ด้วยมารดา

สุริยหรือ...คือพญา...วานรที่
เป็นบุตร พระอาทิตย์ มากฤทธา

ร่างกายมี สีแดง ลิตแกร่งกล้า
กับนาง กาลอนาคต โฉมสุคราญ

ส่วนพญา..ถึงพาลี..มีฤทธิ์เดช
เป็นโอรส ของพระอินทร์ ปีนวิมาน

เจ้าครองเขต ขัดขืน คือถิ่นฐาน
กับนางกาล..อนาคต..อย่างดงดง

กายามี...สีเขียว...ใจเดียดเดือด
กล้าพลีกาย ถวายร่าง อย่างทะนง

แกร่งดุจเพชร...เก็บมณี...ที่สูงส่ง
ต่อหน้าองค์ นารายณ์ ไม่รอรี

เกิดร่วมแม่ แต่พ่อ ก็แตกต่าง
สุริย...ได้ประสบ...พบสิ่งดี

ใจไร้องแปลก แยกทาง ห่างวิถี
ส่วนพาลี...ขอขมา...ระกำฤทัย

สุริย ผู้อาชญา เขียวขลุ่ยคึก
เป็นทหารเอก พระราม ผ่องอำไพ

เก่งกล้าคึก โดดเด่น ได้เป็นใหญ่
ชีวิตรอด...ปลอดภัย...ไร้ระคาย

พระรามชอบ มอบหมาย ให้เอกรบ
ธ มุ่งหวัง...วางหทัย...ไม่ลัดจาก

เพื่อสยบ ท้าพลังกา พาเคียงข้าง
ร่วมก้าวอย่าง รุกขนาบ ปราบไพร

หลังเผด็จ...เสรีจติ๊ก...กรุงองกา
ครอบครองเม็อง ชัดชิน แลนยีนดี

พระรามตั้งเป็น ราชวิ พาสุขศรี
สวนพาสี..แตกต่าง..สุดทางเดิน

ชีวิตแรกเริ่ม...เดิมที...พาสีนั้น
คุณความดี ที่กระทำ ชีพดำเนิน

เป็นผู้ที่...ยึดมั่น...นำสิริเสรีวิ
ชีวิตจำเรียว รุ่งเรือง เฟื่องฟูพงศ์

กลับประสพ พบทุกข์ แทนสุขสม
ตั้งประสพ เคาระห์กรรม กระหน่ำองค์

เพราะอารมณ์ โหมสุขม ติตสุขมหลง
สุดฟ้าพง.....ดงหนาม.....ตามป้ากา

พระอิศวร...ฝากนาง...ดารานี
นำส่งสุศรีพ ให้ร่างไว้ เป็นภรรยา

กับพาสี...ผู้พิชิต...มุ่งหมายว่า
พาสีกล้า หน้าไม่อาย ยึดไว้เอง

เคยหน้ามิด ตามัว ชั่วมหันต์
เกิดองคต บุตรชาย ใจนักรบ

แย่งมณโฑ จากทศกัณท์ มั่นเข้มแข็ง
นึกว่าตน แลนแกร่ง แก้แค้นด้วย

ผลสุดท้าย...พาสี...ถึงที่ตาย
พระราม แผลงศรีไล ใจระทวย

ถึงคราองคต อดตาย อดไม่ไหว
ตั้งมอดม้วย...ดับสิ้น..สิ้นชีวิต

ผู้ประพันธ์ : โกวิท ธีรวิโรจน์

